

١٧٩ - عَيْنُ الصَّحِيحِ فِي صِيَاغَةِ اسْمِ التَّفْضِيلِ :

(١) وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مَسُودًا! إِذَا بَشَّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ
أَسْوَدَ الْوَجْوه!

(٢) الَّذِينَ أَصْلَحُوا وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ فَاولئك مع المؤمنين! الَّذِينَ كَانُوا أَوْفَرِ أَصْلَاحًا
وَإِخْلَاصًا فِي دِينِهِمْ فَاولئك مع المؤمنين!

(٣) وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خَضِرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ! ثَوْبَهُمْ فِي الْجَنَّةِ أَخْضَرُو أَطْهَرَ الثِّيَابِ!

(٤) اشْتَهَرَ الْأَسَدُ بَيْنَ الْحَيَوَانَاتِ بِالشَّجَاعَةِ! الْأَسَدُ أَشْهَرُ الْحَيَوَانَاتِ شَجَاعَةً!

۱۷۹- گزینه ۲ پاسخ است.

هنگامی که بخواهیم از فعلی اسم تفضیل بسازیم: اگر ۱- مجرد ثلاثی نباشد، ۲- دلالت بر رنگ و عیب کند؛ مصدر آن را به عنوان تمییز بعد از [أشدّ، أكثر، أوفر، أوسع ...] می آوریم.

در گزینه ی ۱ ← «مسودّ» به معنی «سیاه» است و اسم تفضیل آن به صورت «اکثر سواداً» صحیح است.

در گزینه‌ی ۲ ← «أصلحوا و أخلصوا» فعل‌های ماضی باب افعال هستند و اسم تفضیل آن‌ها به صورت مصدر بعد از «أوفر» آمده که صحیح است.

در گزینه‌ی ۳ ← «خضراً» به معنی «سبز» است و اسم تفضیل آن به صورت «اکثر، أشدّ خضرةً» صحیح است.

در گزینه‌ی ۴ ← «اشتهر» فعل ثلاثی مزید است و اسم تفضیل آن باید به صورت «أكثر اشتهاراً» بیاید.